

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: por. Ing. Z. H.
bytem X

proti

žalovanému: ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy
Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 10. 04. 2024, č. 409/2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění

- I. Předmět věci

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

1. Rozhodnutím ředitele Obvodního ředitelství policie Praha II ve věcech služebního poměru č. 2911/2023 ze dne 30. 11. 2023 byl žalobci ke dni 1. 12. 2023 odňat zvýšený základní tarif podle § 114 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“). Žalobce byl k tomuto datu zařazen do jednosměnného režimu služby, neboť byl dle § 38 zákona o služebním poměru vyslán na studijní pobyt na 6. oddělení odboru obecné kriminality služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství Praha II.
2. Žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím ze dne 10. 4. 2024, č. j. 409/2024 žalobcovu odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě shrnul odvolací námitky a obsah napadeného rozhodnutí.
4. Žalobce nesouhlasí, že žalovaný není oprávněn přezkoumávat rozkaz ředitele Obvodního ředitelství Praha I č. 2514/2023 ze dne 13. 12. 2023, kterým byl žalobce vyslán na uvedený studijní pobyt. Žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Ad 3/2014-35 ze dne 18. 11. 2015, je názoru, že ten dopadá na projednávanou věc.
5. Žalobce je poté toho názoru, že vysláním na studijní pobyt dle § 38 zákona o služebním poměru se na služebním příjmu vůbec nic nemění. Poukázal na to, že nebyl převelen k výkonu služby, ale na studijní pobyt, nelze proto odkazovat na výkon služby. Nesouhlasí s názorem, že bude vykonávat službu v jednosměnném režimu služby. Z vysílacího rozkazu dle žalobce nevyplývá dostatečná specifikace studijního pobytu, je charakterizován nedostatečně, absentuje konkretizace znalostí, zkušeností a dovedností, které by měl dotýčný příslušník pobytem získat, a jakým konkrétním způsobem, a to formou například studijního plánu. Chybí časový rozvrh plnění studijních povinností.
6. Žalobce je názoru, že vyslání na studijní pobyt bylo účelové, jako následek obvinění jeho osoby o nabourání soukromého auta mjr. S., které se však dle žalobce neprokázalo. Důkazem je podle žalobce i postup nadřízeného plk. Mgr. M. poté, co žalobce podal odvolání o zvýšení základního tarifu. Žalobce tvrdil, že jej nadřízený osočoval ohledně služebních kvalit, rozhovor byl veden nekorektně. Bylo zdůrazněno, že nadřízený žalobce na výjezdu nechce a bylo mu vyhrožováno, že bude vyslán na studijní pobyty.
7. Žalobce se rovněž neseznámil s veškerými relevantními podklady pro rozhodnutí – poukázal na to, že se neseznámil s návrhem č. j. KRPA-337330-11/ČJ2023-0012OP a to ani v řízení o odnětí zvýšeného základního tarifu a ani v odvolacím řízení.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul, že napadená rozhodnutí byla vydána služebními orgány s personální pravomocí, rozhodnutí splňují formální náležitosti dle § 181 zákona o služebním poměru. Všechny námitky žalovaný vypořádal v žalovaném rozhodnutí, zejména v části III a IV. Žalovaný uvedl, že k tvrzenému nekorektnímu jednání žalobcova nadřízeného plk. M. se nemůže vyjádřit, neboť nemá, jak ověřit pravdivost tohoto tvrzení, neboť i žalobce sám v něm blíže neuvádí žádné skutečnosti, které by bylo možné ověřit. Pokud žalobce uvádí, že k tomuto došlo v následku na jím podané odvolání, nijak na to nereagoval před vydáním napadeného rozhodnutí. Co se týče písemnosti č.j. KRPA-337330-01/ČJ-2023-0012OP, na tu je odkázáno pouze v rámci rozkazu, kterým byl vyslán žalobce na studijní pobyt, a jednalo se pouze o interní organizační podklady k tomuto studijnímu pobytu. Nejednalo se o podklad napadeného rozhodnutí, ani rozhodnutí, které mu předcházelo. Fakt, že s tím žalobce nebyl seznámen, tedy podle žalovaného nemohlo způsobit žádné narušení jeho procesních práv. Žalovaný zdůraznil, že předmětem odvolání nebyl vysílací rozkaz na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

studijní pobyt, ale rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha II ve věcech služebního poměru č. 2911/2023 ze dne 30. 11. 2023.

9. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného setrval na tom, že pro posouzení zákonnosti rozhodnutí o odnětí zvýšení základního tarifu je nutno zkoumat zákonnost rozkazu o vyslání na studijní pobyt. Žalobce má právo se seznámit s podkladem pro vyslání na studijní pobyt, neboť se jej dotýká rozkaz nadřízeného.
10. Žalovaný k replice žalobce neučinil žádné další vyjádření.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen “s. ř. s.”), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
12. O věci soud rozhodl bez jednání. Žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřili, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání. Jejich souhlas s takovým projednáním věci se tedy presumuje dle § 51 odst. 1 s. ř. s. věty druhé. Soud neshledal důvod nařídit jednání ani z důvodu dokazování. Veškeré podklady potřebné pro rozhodnutí věci totiž vyplývají z předloženého správního spisu žalovaného, přičemž tím se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009). Žalobce pak navrhl provedení důkazů několika listinami, které jsou právě již součástí správního spisu – oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 11. 2023, vyjádření žalobce ze dne 27. 11. 2023 k zahájení řízení, předání věci k rozhodnutí ze dne 30. 11. 2023, prvostupňové rozhodnutí ze dne 30. 11. 2023 a odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 18. 12. 2023. Provedení důkazu těmito listinami tedy soud shledal za zcela nadbytečné. Žalobce rovněž předložil soudu rozsudky Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 11. 2022, č. j. 15 A 32/2021 – 67 a ze dne 18. 11. 2015, č. j. 15 Ad 3/2014-35. Rovněž provedení důkazů těmito rozsudky soud shledal za zcela nadbytečné, neboť žalobce jimi toliko podpořil svoji argumentaci, soudu jsou známy z úřední činnosti a jsou veřejně dostupné na webu Nejvyššího správního soudu www.nssoud.cz.
13. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
14. Rozkazem ředitele Obvodního ředitelství policie Praha II ve věcech služebního poměru ze dne 13. 11. 2023, č. j. 2514/2023 byl žalobce vyslán podle § 38 zákona o služebním poměru od 1. 12. 2023 do 31. 5. 2024 na studijní pobyt na 6. oddělení odboru obecné kriminality SKPV Obvodního ředitelství policie Praha. Dle odůvodnění rozkazu byl žalobce takto vyslán za účelem získání znalostí, zkušeností a dovedností potřebných k výkonu služby na základě schváleného návrhu č. j. KRPA-337330-1/ČJ-2023-0012OP s tím, že po dobu studijního pobytu bude policista podřízen jiném vedoucímu příslušníkovi.
15. Dne 13. 11. 2023 zahájil ředitel Obvodního ředitelství policie Praha II řízení o odnětí zvýšeného základního tarifu dle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru. Ředitel shrnul, že zmíněným rozkazem byl žalobce vyslán na studijní pobyt a jelikož po dobu studijního pobytu na 6. oddělení Služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství policie Praha II žalobce nebude vykonávat službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

režimu, bude mu od 1. 12. 2023 přiznán základní tarif podle ustanovení § 114 odst. 1 zákona o služebním poměru.

16. Žalobce podáním ze dne 27. 11. 2023 uvedl, že se nemůže vyjádřit, neboť mu nebylo umožněno se seznámit s obsahem.
17. Ředitel Obvodního ředitelství policie Praha II ve věcech služebního poměru vydal dne 30. 11. 2023 pod č. j. 2911/2023 prvostupňové rozhodnutí. Tím byl žalobci ode dne 1. 12. 2023 přiznán základní tarif z 7. tarifní třídy a stanoveného 12. tarifního stupně s tím, že zvláštní příplatek dle § 120 odst. 3 zákona o služebním příjmu i osobní příplatek dle § 122 zákona o služebním příjmu se nemění. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalobce byl od 1. 12. 2023 zařazen do jednosměrného režimu služby, neboť byl rozkazem ředitele ze dne 13. 11. 2023 vyslán na studijní pobyt. Vzhledem k této skutečnosti nebude vykonávat službu ve dvousměnném režimu služby. Proto žalobce nesplňuje podmínky pro zvýšení základního tarifu o 10 % a náleží mu základní nezvýšený tarif podle ustanovení § 114 odst. 1 zákona o služebním poměru.
18. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání dne 18. 12. 2023. Žalovaný ustanovil dne 11. 1. 2024 senát poradní komise, s čímž byl žalobce seznámen 22. 1. 2024. Žalobce byl seznámen 13. 2. 2024 s právem nahlížet do spisu, vyjádřit se k podkladům, ke způsobu jejich zjištění a navrhnout jejich doplnění. Toho žalobce využil 14. 2. 2024 a k věci se vyjádřil 19. 2. 2024.
19. Žalovaný o odvolání rozhodl dne 10. 4. 2024, kdy pod č. j. 409/2024 vydal žalované rozhodnutí. Ve věci samé se ztotožnil zcela s prvostupňovým rozhodnutím i se závěry senátu poradní komise. Je toho názoru, že žalobce v době studijního pobytu nevykonával službu ve dvousměnném režimu, proto mu může být přiznán pouze základní tarif dle § 114 odst. 1 zákona o služebním poměru. Konstatoval, že § 38 zákona o služebním poměru zakládá fikci výkonu služby. Zcela nepochybně pak žalobce nemůže vykonávat službu v dvousměnném či jiném režimu, který by mu zakládal nárok na zvýšený tarif. Pokud by dal za pravdu výkladu fikce, jak ji prezentuje žalobce, neměl by na studijním pobytu nárok na služební příjem vůbec, což jistě nebyl úmysl zákondoráce. Žalovaný pak není oprávněn přezkoumávat formální náležitosti, či konkrétní obsah studijního pobytu, vysílací rozkaz je pouze podkladem. Ztotožnil se nicméně s tím, že náležitosti studijního pobytu jsou v tomto případě popsány velmi stručně či absentují, do budoucna by měl služební orgán dbát na lepší konkretizaci znalostí, zkušeností a dovedností, které by měl dotyčný příslušník pobyttem získat a jakým konkrétním způsobem, např. formou studijního plánu. K námitce, že se žalobce nemohl seznámit s podklady správního řízení, žalovaný uvedl, že ze spisu vyplývá, že s veškerými relevantními podklady se žalobce seznámil, neboť mu byly doručeny do vlastních rukou – jedná se o písemnosti zahájení řízení a rozkaz ze dne 13. 11. 2023. Byť se s touto námitkou měl vypořádat již služební funkcionář, nejedná se o vadu řízení, která by měla vliv na jeho zákonnost či správnost
20. Předmětem sporu je rozhodnutí, kterým byl žalobci odňato zvýšení základního příplatku o 10 %, neboť žalobce, dle služebního funkcináře i žalovaného, po dobu vyslání na studijní pobyt, neměl vykonávat službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby. Žalobce vůči žalovanému, potažmo prvostupňovému, rozhodnutí uplatnil tři námitky. Správnímu řízení vytýká procesní vady, kdy se neseznámil s náplní studijního pobytu č. j. KRPA-337330-1/ČJ-2023-0012OP. Dále má za to, že tzv. vysílací rozkaz služebního funkcionáře ze dne 13. 11. 2023 (svým obsahem) není dostatečný podklad k

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

odnětí zvýšení základního tarifu. Konečně poté žalobce namítá, že samotné vyslání na studijní pobyt bylo účelové.

21. Podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru platí, že základní tarif, na který má příslušník nárok podle odstavce 1, se zvyšuje o 10 % příslušníkovi, který vykonává službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby.
22. Podle § 53 odst. 4 zákona o služebním poměru se za dvousměnný nebo třisměnný režim služby považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. Za nepřetržitý režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého provozu vyžadujícího výkon služby 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu, nebo v takovém režimu vykonávají službu ve 24hodinových směnách a režim služby podle odstavce 5.
23. Podle § 38 odst. 1 zákona o služebním poměru lze příslušníka za účelem získání znalostí, dovedností a zkušeností potřebných k výkonu služby vyslat na studijní pobyt, zejména na školení, do kurzu nebo na odbornou stáž, a to i do jiného místa, než je jeho místo služebního působení. Podle § 38 odst. 3 zákona o služebním poměru se doba vyslání na studijní pobyt považuje za výkon služby.
24. Z uvedeného vyplývá, že pro přiznání či odnětí zvýšení základního tarifu dle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru je rozhodující pouze to, v jakém režimu příslušník vykonává službu. Úměrně tomu pak může příslušník proti odnětí zvýšení základního tarifu účinně namítat pouze to, že pro takový postup nebyly splněny podmínky, tj. že nebyl zařazen v režimu služby, které umožňuje toto odnětí.
25. Žalobce byl na studijní pobyt vyslán rozkazem ze dne 13. 11. 2023 a mezi stranami není přitom sporu o tom, že dobu tohoto vyslání je třeba považovat za výkon služby. Žádné z citovaných ustanovení přitom neurčuje, v jakém režimu služby takový studijní pobyt probíhá. Podstatné je tedy zjištění, zda studijní pobyt probíhal v jednosměrném režimu, jak tvrdí služební funkcionář a ve shodě s ním žalovaný, nebo se na nic nezměnilo na původním dvousměnném režimu, jak tvrdí žalobce.
26. Vysláním příslušníka na studijní pobyt dochází ke změně služebního poměru. To vyplývá jednak ze systematiky zákona o služebním poměru, kdy studijní pobyt je zařazen do Hlavy II Změny služebního poměru, dílu 4 Další změny služebního poměru. Z logiky věci je taktéž zřejmé, že vysláním na studijní pobyt dochází ke změně obsahu služebního poměru, neboť po tuto dobu příslušník neplní své původní služební povinnosti na služebním místě a naopak získává znalosti, dovednosti a zkušenosti potřebné k výkonu služby. To i v jiném místě, než je jeho místo služebního působení, popř. dochází i ke změně v podřízení jinému vedoucímu příslušníkovi (srov. zejména § 17 odst. 1 a § 38 odst. 1 a 2 zákona o služebním poměru).
27. Přestože po dobu vyslání na studijní pobyt dochází ke změně obsahu služebního poměru příslušníka, ze žádného z citovaných ustanovení nevyplývá, v jakém režimu služby takový studijní pobyt má probíhat. Důvod je podle názoru soudu nasnadě. Příslušník má pro svůj výkon služby získat znalosti, dovednosti a zkušenosti potřebné k výkonu služby, proto může takový studijní pobyt také spočívat v různých formách, podobách a režimech. Podle názoru soudu je tedy představitelné, že studijní pobyt se uskuteční např. ve formě denního studia ve vzdělávací instituci, tak i např. ve formě praktické stáže u jiné součásti bezpečnostního sboru. Zatímco v prvním případě průběh studijního pobytu bude svou

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

náplní nejspíše odpovídat jednosměnnému režimu služby, v případě druhém bude podle názoru soudu záviset na tom, v jakém konkrétním režimu bude takový studijní pobyt probíhat.

28. Podle názoru soudu tedy nelze bez dalšího dovozovat, že již samotným vysláním na studijní pobyt bude mít jeho průběh povahu jednosměnného či dvou nebo třisměnného režimu popř. nepřetržitého režimu služby. Podle názoru soudu je rozhodující povaha a náplň studijního pobytu, neboť má-li příslušník splnit účel studia, je nezbytné, aby zařazení do příslušného režimu služby také odpovídalo jeho obsahu.
29. Žalobce byl vysílacím rozkazem ze dne 13. 11. 2023 vyslán na dobu od 1. 12. 2023 do 31. 5. 2024 na studijní pobyt na 6. oddělení odboru obecné kriminality SKPV Obvodního ředitelství Praha. Dle odůvodnění rozkazu byl žalobce toliko vyslán za účelem získání znalostí, zkušeností a dovedností potřebných k výkonu služby na základě schváleného návrhu č. j. KRPA-337330-1/ČJ-2023-0012OP. Více o obsahu, náplni a obsahu studijního pobytu ze správního spisu soudu nevyplývá. Žalobce byl tedy vyslán na studijní pobyt, přičemž je z logiky věci patrné jen to, že šlo o studijní pobyt zaměřený k získání znalostí a zkušeností z činnosti tohoto jiného oddělení bezpečnostního sboru. Lze tedy podle názoru soudu předpokládat, že studijní pobyt žalobce měl ve své podstatě spočívat v praktickém výkonu služby u tohoto oddělení.
30. Z prvostupňového rozhodnutí nicméně vyplývá určitě alespoň to, že služební funkcionář žalobce po dobu vyslání na studijní pobyt zařadil do jednosměnného režimu služby. Zařazení do tohoto režimu služby tedy neumožňuje dle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru přiznání zvýšení základního tarifu o 10 %.
31. Ze správního spisu vyplývá, že o tom, že bude po dobu vyslání ke studijnímu pobytu zařazen konkrétně do jednosměnného režimu služby, se žalobce dozvěděl poprvé přímo až z prvostupňového rozhodnutí. Při zahájení řízení o odnětí zvýšení základního tarifu dne 13. 11. 2023 totiž služební funkcionář žalobci oznámil jen tolik, že pro vyslání na studijní pobyt nebude vykonávat službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu, a proto mu bude přiznán od 1. 12. 2023 jen základní tarif dle § 114 odst. 1 zákona o služebním poměru. Z oznámení tedy nelze výslovně dovodit, do jakého režimu výkonu služby tedy žalobce vlastně bude po dobu vyslání zařazen. Tímto postupem služební funkcionáře podle názoru soudu porušil procesní právo žalobce podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, podle něhož má účastník právo nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům. Ani žalovaný totiž nevyvrátil, že žalobce neměl do vydání prvostupňového rozhodnutí (dne 30. 11. 2023, doručeno žalobci 1. 12. 2023) dostatečné podklady o obsahu a náplni studijního pobytu a ani o tom, do jakého režimu služby má být zařazen.
32. Byť žalobce měl v řízení před služebním funkcionářem prostor vyjádřit se k věci a uplatnit svá procesní práva (čehož využil 27. 11. 2023), v řízení před služebním funkcionářem o odnětí zvýšení základního tarifu nemohl tato práva podle názoru soudu hájit dostatečně, neboť bez znalosti rozhodných podkladů o vyslání na studijní pobyt nemohl uplatnit všechny námitky proti tomu, zda jsou v jeho věci pro odnětí zvýšení splněny podmínky § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru. To ostatně připustil i žalovaný, když připustil, že specifikace studijního pobytu, kterou učinil služební funkcionář, byla nedostatečná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

33. Přesto tato procesní vada nemá podle názoru městského soudu vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí, jež tvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek a tato rozhodnutí obou stupňů je třeba posuzovat ve vzájemné souvislosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013–25).
34. Žalobce totiž podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání 18. 12. 2023 a řízení o něm trvalo až do 10. 4. 2024, kdy žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Během této doby žalobce rovněž nahlížel do spisu (14. 2. 2024) a vyjádřil se k věci (19. 2. 2024). V této době, kdy byl vyslán ke studijnímu pobytu od 1. 12. 2023, si žalobce již musel být vědom jak obsahu a náplně vyslání na studijní pobyt, tak i jeho faktického průběhu. Přesto žalobce neuplatnil jedinou námitku, kterou by v této fázi řízení zpochybnil či vyvrátil tu základní skutečnost, že byl pro účely studijního pobytu zařazen do jednosměnného výkonu služby, což žalobce nepochybně učinit mohl a ostatně to nečiní ani v žalobě či v replice k vyjádření žalovaného.
35. Byť tedy žalobce mohl být v řízení před služebním funkcionářem zkrácen na tom, aby dostatečně hájil svá práva, v odvolacím řízení, kdy měl a mohl uplatnit dostatečně účinnou procesní obranu, toho již nevyužil. Soudu tedy ze správního spisu nade vší pochybnost vyplývá zkrátka to, že žalobce byl vyslán služebním funkcionářem na studijní pobyt a pro tuto dobu byl zařazen do jednosměnného výkonu služby. Jelikož nebyly naplněny podmínky ustanovení § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru, žalobci zvýšení základního tarifu o 10 % nenáleželo.
36. Soud, jak již výše uvedl, konstatuje, že žalobce rovněž uplatnil námitky proti důvodům samotného vyslání na studijní pobyt. Městský soud předesílá, že dle § 171 písm. d) zákona o služebním poměru se řízení ve věcech služebního poměru se nevztahuje mj. na vyslání na studijní pobyt nebo podle písm. g) na rozvržení doby služby v týdnu, s výjimkou postupu podle § 85 odst. 5 a 7.
37. Byť tedy vyslání na studijní pobyt není podrobeno režimu rozhodování ve věcech služebního poměru, neznamená to, že by příslušník nedisponoval žádnou procesní obranou proti případnému nezákonnému vyslání. Je totiž zjevné, že takovým úkonem služebního funkcionáře může dojít k významnému zásahu do práv příslušníka bezpečnostního sboru, neboť dojde k jeho změně, jak již soud vyložil výše, tak i případně k zásahu do služebního příjmu příslušníka. Prostředkem obrany proti samotnému vyslání na studijní pobyt, které není rozhodnutím služebního orgánu, ale tzv. jiným úkonem správního orgánu, je tedy podle názoru soudu žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 82 s. ř. s. V tom se tedy soud bezvýhradně ztotožnil s Krajským soudem v Ústí nad Labem, který v žalobcem poukazovaném rozsudku ze dne 2. 11. 2022, č. j. 15 A 32/2021 – 67, přezkoumával právě v tomto procesním režimu rozkaz služebního orgánu k vyslání tehdejší žalobkyně na studijní pobyt. Obdobná procesní obrana je přípustná rovněž v případě změny rozvržení doby služby dle § 171 odst. 1 písm. g) zákona o služebním poměru - srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 9. 2. 2021, čj. 65 A 74/2020-73.
38. Právě proto, že ochrany proti samotnému vyslání na studijní pobyt a případně i proti zařazení do režimu služby se mohl žalobce domoci samostatnou žalobou ve správním soudnictví a to od okamžiku, kdy se dozvěděl, že byl vyslán na studijní pobyt a pro ty účely zařazen do jednosměnného režimu služby, soud v nynějším řízení nemůže přezkoumat zákonnost těchto otázek (srov. § 75 odst. 2 s. ř. s.). Žalobcovy námitky k účelovosti vyslání na studijní pobyt jsou tak nadbytečné k předmětu projednávané věci, v níž soud

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

přezkoumával to, zda v důsledku vyslání na studijní pobyt existoval zákonný důvod pro odnětí zvýšení základního tarifu o 10 % dle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru.

IV. Závěr a náklady řízení

39. Městský soud v Praze shledal, že podmínky ustanovení § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru k odnětí zvýšení základního tarifu o 10 % byly po dobu žalobcova vyslání na studijní pobyt splněny, neboť po tuto dobu byl žalobce zařazen do jednosměnného režimu výkonu služby, což žalobce v řízení účinně nezpochybnil.
40. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníku řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2024

JUDr. Jaromír Klepš v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.